

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۰/۰۳/۱۱

محمد نصیر فیاض

برجستگی نقش امریکا در سیاست سازی کابل

مدیریت امریکائی ها در دقیقه ۹۰ نگرانی های بحران پس از فردا را می تواند فروکش کند.

اگر کابل صرف نظر از تقسیم وزارتخانه ها و قدرت دولتی بنام نتیجه مصلحتی انتخابات، بر یک زبان مشترک سیاسی به توافق برسد تا حدودی زیادی خواهد توانست بقا اش در حوزه سیاست بعدی با طالبان را تضمین کنند و الا با این وضعیت همه میدانند که بهار سبز بازیگران کابل با شعار جمهوریت پایان خواهد یافت.

با فشار امریکایی ها در عقب نشینی هر دو رئیس جمهور مبنی بر برگزاری مراسم تحلیف امریکایی ها تلاش دارند تا آقای عبدالله عبدالله را به قبول امتیازات سیاسی قابل ملاحظه در حکومت بعدی، به نفع آقای غنی قناعت دهند. اما عقبه سیاسی آقای عبدالله ظاهراً تلاش خواهند کرد تا آقای عبدالله را به هر نحوی ممکن از پذیرش کمتر از نصف قدرت سیاسی مانع شوند.

هرچند هر دو رهبر سیاسی افغان اعم آقایان غنی و عبدالله، تلاش تعریف نقش بعدی در مذاکرات صلح را دارند، اما معادله پذیرش سهم و امتیاز سیاسی در حکومت بعدی به رهبری آقای غنی نقش محوری آقای عبدالله در چانه زنی های بعدی صلح را نزد هوادارانش پیچیده خواهد ساخت، چون آقای غنی تلاش خواهد کرد تا با انجام این معامله پای عبدالله را از دایره رهبری بعدی سیاست کابل به کلی بیرون کند.

همزمان با این آقای عبدالله در مشوره نزدیک با آقای کرزی رئیس جمهور پیشین افغانستان و بقیه رهبران بانفوذ سیاسی، در گام نخست تلاش بیلانس سازی مدیریت تک محورانه ای آقای غنی در مالکیت مذاکرات صلح بین الافغانی را خواهد کرد و در این جهت مذاکرات قبلی جریان های سیاسی نزدیک و همسوی آقای عبدالله با طالبان از یکسو و موضع سخت گیرانه طالبان در مذاکرات با حکومت تحت رهبری آقای غنی از سوی دیگر شانس وی را در مدیریت یا حداقل نفوذ بیشتر اش در مذاکرات با طالبان پررنگ تر می سازد. با این وجود طرح امریکایی ها در فاز موجود پذیرش پیروزی آقای غنی در انتخابات ریاست جمهوری از جانب آقای عبدالله با قبول نزدیک با پنجاه در صد امتیاز سیاسی و در فاز دوم برجستگی نقش آقای عبدالله در مذاکرات بین الافغانی با طالبان خواهد بود.

هرچند امریکایی ها بدلیل مدیریت تقویم توافقنامه صلح امریکا با طالبان تلاش می کنند تا موقع برگزاری انتخابات ریاست جمهوری امریکا که حدود هفت ماه به آن باقی مانده است نتیجه صلح افغانستان را به مثابه برگ برنده دونالد ترامپ در سیاست خارجی اش بدست آورند، اما فشارهای منطقه ای کشور های رقیب امریکا بر بازیگران افغان ریسک این پیروزی به نفع امریکایی را با چلنج های جدی می تواند همراه سازد.

به هر حال کابل سر از فردا فشارهای سیاسی زیادی را در دایره های تقسیم امتیازات سیاسی حکومت بعدی و اجماع بر مسئله صلح متقبل خواهد شد. تمام محاسبه های آشتی پذیر، صرف نظر از سنجش های تسهیم (کم یا زیاد قدرت) بین بازیگران کابل که منتج به ایجاد یک زبان مشترک ولو جبرگرایانه شود، می تواند سیاست (برد برد) برای روند بعدی به نفع همه این بازیگران را رقم بزند، نکته که تعداد زیادی از مردم برای متعادل سازی و شاید هم تعریف اصل تلفیقی جمهوریت و امارت از آن حمایت کنند.

پایان

د پانو شمیره: له ۱ تر ۱

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په خیر و لولی